

Ihlamur Ağaçları

– AZİZ REMZİ · 20 Ocak 2018

Gördüm sabah keyfini, aşk türküsü dilinde
Karlar yağmış üstüne, soğuk diyar ilinde
Terrenümü nazlıca, gözyaşı mendilinde
Toprağa yüz sürerek, bekleyeceğim seni
Kendin gelemesen de, gönder bana gölgeni
Doyur ne olursun gel, gönlü gözü açları
Neredeyse kurudu, ıhlamur ağaçları
Ay doğdu, güneş battı; ardınca leyli nehar
Vurgunum dağlarına, kasvetinde her seher
Bebekler büyüdüler, yüzlerde açtı bahar
Yılları saymıyorum, günlerin hepsi sene
Bekliyorum diyorum; yeter artık gelsene!
Takınıp geziyorsun,yar güzellik taçları
Neredeyse kurudu, ıhlamur ağaçları
Seven gönül olunca, diller sus pus oluyor
Kara tren geçiyor, yavuklular geliyor
Sana verdiğim süre, bu geceden doluyor
Kaybolmuşum aşkınla, saatleri kursana
Geleceğim diyorsun, gel sözünde dursana!
Nice sözler duruyor, yığılıyor suçları
Neredeyse kurudu, ıhlamur ağaçları
Birçok şiirler yazdım, hasretim sığmaz kaba
Kaf dağına tırmandım, boşa gitti bu çaba
Görmek istemesen de, gelir misin acaba?
Çok uzakta değilim, dönüşün olsun bana
Can suyum kurudu gel, sitemimi duysana!
Kabuk bağladı artık, yaraların içleri
Neredeyse kurudu, ıhlamur ağaçları
Zaman hayli geçiyor, saçlarım oldu beyaz
Yarana olsam merhem, yeter ki derdini yaz
Mevsimler teke düştü, yazlar bile hep ayaz
Gelgitler deviniyor, deryaları geçsene
Sıla zamansız kaldı, gurbetini seçsene
Bu garibe yetiyor, zalimlerin güçleri
Neredeyse kurudu, ıhlamur ağaçları

Gel işte söyleyelim, yaptığımız besteyi!
Hüzzam makamın olsun, tez yazalım güfteyi
Ağlamak şanın benim, içlenerek "off " deyi
Gülmek değil amma,özlemek ölüm bana
Sonsuza dek beklerim, mühletim sonsuz sana
Yaşamam için yeter, yarın lüle saçları
Kuruduysa kurusun, ıhlamur ağaçları

Bahaettin Karakoç'un "Ihlamurlar çiçek açtığı zaman" şiirine naziredir.